

aceea ci remaseră pe locu : întâi pentru că nu cunoşceam exactă puterile şi mişcările lui Ipsilante, alu' doilea pentru că generalulu' loru' de căpetenie, Kehaia-Beiū, îşi închipuise că va găsi pe Ipsilante gata d'a primi lupta. Dreptu' aceea elū, pe de uă parte îşi aşedă a doua şi óstea în ordinu' de bătaie, punendū înainte şi în laturi tótă cavalleria, în mijlocu' infanteria şi apoi doue-spre-dece tunuri mari, pe care le comanda singuru' în persoană, şi în urmă tóte furgónele cu muniţiuni şi provisiuni ; ier pe de altă parte trimise pe călăuzulu' său (Mehmandar) Pitaru Gheorghe Bibi ¹⁾ cu poruncă înscrisă către toţi cetăţenii Tergoviştei ca să nu se témă câtu-si de pucinū de apropierea oştirilorū împărăteşci, nici pentru viaţă nici pentru averea lorū să se îngrijescă, ci să rămăie cu totul liniştiţi ca nişce pacinici raielle. Ier decă nu vorū voi să urmeze așa, temendū-se de vre-unū rău, atunci să se retragă toţi afară din oraşu', unde li se va trimite unū numėru de soldaţi Turci spre a-'i păzi şi a popri veri-ce neorânduială obicinuită din partea ostaşilorū.

Dupē ce trimisulu' se apropiă de Tergovişte, se încredinţă bine că nu numai că nici unulū din ce-

1). Acesta fu orânduitū din partea stăpēnirii locale, de la care nū pučinū ne-amă luminatū în cercetările nóstre despre faptele Turcilorū.